

[Krag.]

i Landet har et højere Renteniveau end de fleste andre Steder. Jeg behøver blot at minde f. Eks. om de Vilkaar, hvorpaa man kunde optage Statslaan i disse Aar. Det erindrer den højtærede Minister jo godt; det er noget, han har kritiseret fra denne Plads saa mange Gange, og som har givet Anledning til Lovsange over Finansminister Bramsnæs, som gennem Konverteringen af disse Laan tjente ikke helt ubetydelige Summer til Staten, hvad der jo har afsløret ham som et Unikum i Retning af Finansgeni.

Jeg kan heller ikke lade være med at sige, at den højtærede Minister heller ikke kan afvise det Spørgsmaal, hvorfor man ikke har benyttet det Flertal, man nu har i begge Ting, til at løse det Renteproblem, som man tidligere paastod var saa uhyre simpelt at komme til Bunds i. Den højtærede Minister kan da huske, at Husmændene i Viborg blot behøvede at trampe i dette her lukkede Pengemarked, saa vilde Renten efter den højtærede Ministers Mening for Aar tilbage straks falde. Nu kan man, selv med Flertal i begge Ting, slet ikke løse Opgaven. Jeg er enig i, at man ikke *kan* løse Opgaven, fordi hele denne Agitation paa Renteproblemet, som man i sin Tid drev, var en Film, det var en politisk Fidus ganske simpelt. Renten, det er Pengeprisen, og den kan man i lige saa ringe Grad øve Indflydelse paa, som man kan paa Varepriserne. Det er Tilbud og Efterspørgsel, der i saa Henseende er afgørende.

Men jeg skal gentage, at vi er rede til at medvirke til dette Lovforslags velvillige Behandling i et Udvalg og til Løsning af de Problemer, som gennem denne Lovgivning er rejst.

Kristen Amby: Jeg vil gerne først sige til det ærede Medlem, der ikke har kunnet være til Stede her mere, Hr. S. Munk, at jeg ikke har bebrejdet Københavns Kommune, at den har bygget Lejligheder for Smaakaarsfolk. Nej, det, jeg har sagt og vedblivende mener, er, at de Lejligheder, den har bygget for Smaakaarsfolk, var smaa Lejligheder, uden at man tænkte paa den gang, da der ogsaa var Muligheder derfor, at løse det Spørgsmaal efter de Linier, som der nu lader til at være nogenlunde Enighed om, at Spørgsmaalet bør løses efter. Jeg kunde ogsaa sige det paa den Maade, at hvis de Tanker, som det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen, der nys talte, fremførte, havde trængt igennem i Tide i Københavns

Kommune, havde man nok tidligere forsøgt at løse Problemet paa den her angivne Maade, og jeg synes ikke, at den højtærede Minister behøvede at synge just Lovsange over det. Etagebyggeri, Københavns Kommune har lavet.

Det er rigtigt, at i de allersæneste Aar er der skabt en anden Form for Etagebyggeri, end vi før har kendt, men dog ikke det Etagebyggeri, man begyndte med under Krigens Aar. Det er først i de allersæneste Aar, man har faaet Etagebyggeri med forholdsvis store luftige Pladser uden om, disse saakaldte Gaarde, hvor man ikke engang har bygget i Karreer, men næsten kun i Vinkler. I den Anledning vil jeg sige, at selv om det naturligvis er et stort Fremskridt i Forhold til, hvad der kunde bygges efter Byggeloven, og til, hvad der tidligere er bygget, saa er det ikke — og det synes jeg, at man bør holde sig for Øje — det, man bør tilstræbe, det er den højtærede Indenrigsminister ogsaa enig i. Det er det ikke særlig i vore Dage af en Grund til. Det er i vore Dage mere nødvendigt end nogen Sinde at søge for en Spredning af Beboelsen, og det netop, hvor der er Børn. Vi har i de allersæneste Aar set, hvad Faren for Luftangreb betyder netop for de store Byer, der er samlet paa en forholdsvis snæver Plads, og netop ogsaa af den Grund bør man søge for en virkelig Spredning af Befolkningen og særlig af den Del af Befolkningen, der har mange Børn. Problemet er ikke løst ved, at man laver noget som det moderne og pæne Etagebyggeri; dette spreder ikke tilstrækkeligt.

Den højtærede Minister sagde dernæst: Naar man i Lovforslaget har stillet Forholdet med Hensyn til Etagebyggeri op, som man har, er det paa Grund af de Erfaringer, man har gjort med 1933-Loven, idet det har vist sig, at der var kun forholdsvis begrænset Efterspørgsel efter Midler til at bygge eget Hus. Det er meget vel muligt, at der ikke har været nogen videre stor Begæring, saaledes som Ministeren siger, men det skyldes — og det er det, den højtærede Minister glemmer —, at de trafikale Forhold ikke har været i en saadan Orden, at man med Rimelighed har kunnet gaa til dette Byggeri tilstrækkelig langt uden for Byen.

Jeg er overbevist om, at hvis man havde fulgt en Trafikpolitik, hvor man i Tide havde lagt Trafikken ud til de store ubebyggede Arealer, vi har forholdsvis nær ved Byen vestrpaa ude paa den anden Side af Fæstningsterrænet, hvor vi har det aabne Land nær ind paa Livet, men hvortil der er elendige Forbindelser, skulde der